

[Aksel Larsen.]

mange Gange foreslaaet egnede Forholdsregler, men vore Tanker er blevet afvist, vore Forslag er blevet forkastet.

Vi har heller ikke noget imod, at man griber til den Udvej at fordele det forhaandenværende Arbejde, altsaa at forkorte Arbejdstiden, saa der bliver Arbejde til nogle flere. Men vi har noget imod, at man generelt vil gøre det paa den Maade, som er foreslaaet, nemlig at man fordeler det forhaandenværende Arbejde og den forhaandenværende Løn; det vil sige, at man fordeler den forhaandenværende Fattigdom nogenlunde jævnt paa alle de fattige, medens man lader de rige beholde deres Rigdom ubeskaaret. Det er dette, Lovforslaget gaar ud paa.

I de foregaaende Ordførertaler har der været nævnt enkelte Tilfælde, hvor Arbejdsdeling er praktiseret, og der har været talt om Formerne for dette, og talt om at komme det til Livs, som man kalder Dobbeltbeskæftigelse. Efter min Mening findes der ingen som helst Rimelighed for at stille Krav om, enten at Kvinden skal forlade sit Arbejde, at hun ikke skal have Ret til at beskæftige sig med Erhvervsarbejde, eller at kun een Person i hver Familie, den saakaldte Forsøger, skal have Ret til Erhvervsarbejde.

Hvad det første angaar, Kravet om, at Kvinden skal stilles ringere, vil jeg sige, at det bygger paa den fundamentale Fejlopfattelse, at Arbejdsret skulde være Mandfolkeret, og at Kvinden ikke skulde have samme Ret til Eksistens og Livsforhold og Erhvervsforhold som Manden. Det maa afvises.

Dernæst Kravet om, at kun een Person i hver Familie, den saakaldte Forsøger, skal have Ret til at udføre Erhvervsarbejde. Det kan vi heller ikke anerkende som rigtigt. Hvis man virkelig havde det Synspunkt, saa maatte man se at faa det gennemført f. Eks. i Landbruget. Saa maatte Bondekongen ikke have Lov til at malke, for det er Erhvervsarbejde. Hun maatte heller ikke have Lov til at lave Mad til Karle og Piger, for det er ogsaa Erhvervsarbejde. Saa skulde hun kun have Lov til at holde rent i Stadsstuen, passe Børnene, hvis der er nogle Børn, og ellers ikke bestille noget. Landbrugsarbejde er Erhvervsarbejde, lige saa vel som andet Arbejde. Alene naar man betragter Forholdene i Landbruget, naar man tager i Betragtning, at hvad Landbruget angaar, er der ingen, der stiller saadanne Krav, som man nu stiller for Industriens og de offentlige Virksomheders Vedkommende, er det klart,

at de, der stiller Krav om Arbejdsdeling og kæmper mod den saakaldte Dobbeltbeskæftigelse, har berøvet sig selv ethvert retsligt Grundlag til at stille dette Krav, og at de forfølger helt andre Formaal end dem, de paastaar de forfølger.

Det er ikke Dobbeltbeskæftigelse, hvis to Personer i samme Familie har Erhvervsarbejde. Det er det ikke i Landbruget, det er det ikke i Industrien, det er det ikke i Statstjenesten eller ved andre Virksomheder. Hvis man vil animere til et stigende Antal Skilsmisser, skal man blot køre frem paa den Linie, der hedder Kamp mod den Slags paastaaede Dobbeltbeskæftigelse; det bliver i mange Tilfælde let at komme uden om Vanskeligheden ved at ophæve det formelle Registreringsforhold mellem Ægtefællerne. Nej, Dobbeltbeskæftigelse er noget helt andet, nemlig hvis den samme Person ikke kan eller vil nøjes med eet indtægtsgivende Erhverv, men tilraner sig den ene Indtægt, det ene Erhverv efter det andet og derved skaffer sig selv en større eller mindre Indtægt, ud over hvad normalt maatte være, og holder andre Folk ude fra Arbejdet. Dér synes jeg man skulde sætte ind.

Jeg skal ikke holde nogen stor Tale om det. Det er ikke nødvendigt, for jeg har holdt nogen Taler om det før herinde. De, der ikke har været saa heldige — eller uheldige, maa man vel snarere sige om adskillige af de ærede Medlemmer — at have hørt disse Taler, kan jo slaa efter i Rigsdagstidende og læse dem dér. Vort Parti har ved forskellige Lejligheder stillet formulerede Forslag, der tilsigtede at komme Dobbeltbeskæftigelsen og Bengnaveriet til Livs, og har maattet se disse Forslag forkastet med et Brag af de samme Partier, som nu kommer her og siger, at der skal være Arbejdsfordeling mellem de fattige.

Arbejdsfordeling! Man er begyndt fra Toppen i dette Tilfælde. Arbejdsfordeling er gennemført for Regeringen. Hver Minister har faaet et Føl. Det har jeg ikke noget imod; hvis Arbejdet er saa stort, at de ikke kan overkomme det, er det godt, der kommer een til. Men de faar fuld Løn begge to. Saadan optræder man, naar det drejer sig om de højt lønnede, men naar det drejer sig om den fattige Arbejdsmand med de 2 000 Kr. i Aarsindtægt, skal Arbejdet og Lønnen deles. Det er det Princip, som gaar helt igennem den Lovgivning, der skal behandles her, og det er ogsaa det Princip, som gaar igennem dette Lovforslag.

Lovforslagets § 8 kunde forekomme mærkelig for dem, der erindrer den social-